

მოწვევა ზესტაფონისათვის

ერთად ვიფიქროთ მოგავლის საქართველოზე...

2013 წლის 13 აგვისტოს, 13:00 საათზე,
იბელია, შენ იქნები ზესტაფონში, თეატრში და თეატრალურ მოედანზე

- ჩვენ ვიქნებით შენთან ერთად!
- ჩვენ ერთად გამოვგლეჯთ ფერომაფიას ზესტაფონს!
- ჩვენ ერთად წავართმევთ პოლიტიკურ კრიმინალურ კლანს ზესტაფონს!
- ჩვენ ერთად გადავარჩინოთ ზესტაფონს!
- ჩვენ ერთად დავიბრუნებთ ზესტაფონს!

მოწვევის განსაკუთრებული ფორმა განაპირობა ორი ათეული წლის მანძილზე ზესტაფონში შექმნილმა განსაკუთრებულმა მდგომარეობამ, რომლის დასტურია ამ გაზეთში მოყვანილი არაერთი ფაქტი, ციფრი, მოვლენა.

ეს არის დაუჯერებელი სინამდვილე საქართველოს ეკონომიკის ხერხემალის: ზესტაფონი - ჭიათურა - ტყიბილის ბარბაროსული მითვისებისა და განადგურების შესახებ.

თუ გაქვს გულ, თუ გიდულს სისხლი, შენ მიიღებ ამ მოწვევას. ჩვენ კი, შენი ერთგული მეგობრები შენს გვერდით ვიქნებით.

ეს მოსაწვევი ბარათი შევა ყველა ზესტაფონელის ოჯახში, მიიღებენ ჭიათურასა და ტყიბულში... მას მიიღებს პრემიერ მინისტრი, ყველა მინისტრი, პრეზიდენტობის ყველა კანდიდატი, ყველა დეპუტატი, ყველა მამულიშვილი, ვისაც გული შესტკივა ზესტაფონში გამეფებულ უსამართლობაზე. ვნახოთ, ვინ ჩამოვა.

13 აგვისტოს, 13 საათზე, ჩვენ შენთან ერთად ვქმნით
კომიტეტს და ვინცებით ბრძოლას ზესტაფონისათვის!

პერსონალური მოსაწვევი ბატონ ბიძინა ივანიშვილს

ჩვენ, ზესტაფონელმა პატრიოტებმა, მივიღეთ გადაწყვეტილება - ერთადერთი პერსონალური მოწვევა ამ გაზეთის საშუალებით გავუგზავნოთ კაცს, რომელმაც თითქმის ერთი წლის წინ „ნაციონალთა“ პოლიტიკური სამარის გათხრის ბარი დაჰკრა, ქართველთა გულში იმედის ნაპერწკალი გაჰკრა და სამართლიანობის დამკვიდრების იმედი სადღაც შორს, მაგრამ გამოაჩინა.

ბატონო ბიძინა, ეს გაზეთიც და ჩვენი შეკრებაც არის თქვენდამი კეთილი დამოკიდებულებისა და იმედის გამოხატულება, თორემ სამადაშვილისა და მისი მაფიოზური კლანის წინააღმდეგ ბრძოლით პარლამენტსა და თანამდებობებზე მოხვედრილნი - კარგად შეერწყნენ სააკაშვილის ფერომაფიას, მისი მფარველნი გახდნენ... აღარ ახსოვთ არც ზესტაფონი, არც საქართველო, არც გაუსაძლის მდგომარეობაში მყოფი ხალხი...

რად გვინდა ან პრეზიდენტი, ან პარლამენტი, ან მთავრობა, ან სასამართლო, ან არასამთავრობო სექტორი, რად გვინდა პარტიები, თუ უზნეო ფულიანთა თავნებობას წერტილი არ დაესმება, თუ

ხალხი ელემენტარულ პასუხს ვერ მიიღებს ხელისუფლების უმაღლეს ეშელონებში გაგზავნილ უამრავ წერილზე.

ჩვენ, ზესტაფონლები, არ ვითხოვთ მაინცდამაინც ჩვენს სასარგებლოდ საქმის გადაწყვეტას. არ ვითხოვთ ამ დავაში გამარჯვებაში დახმარებას, არ გეუბნებით, რომ მართალინი ვართ; პასუხის ღირსნი ხომ ვართ?! სამართლიანობის დადგენის ღირსნი ხომ ვართ?! თორემ, როგორც თქვენი პრეზიდენტობის კანდიდატმა ზესტაფონში სტუმრობის შემდეგ თქვა, ვართ ასე თურქ-სელჩუკების შემონასვევით; დაქცეულნი და დაუსებულნი!!!

ჩვენ, ზესტაფონლებს, აქაური მოწამლული ჰაერის, წყლისა და მიწის გარდა სხვა არა გაგვაჩნია რა. ჩვენი სიმდიდრისა და ჩვენთვის ნელი სიკვდილის ხარჯზე მდიდრდებიან ოფშორებში, ნიდერლანდებში, უკრაინაში, რუსეთში, ამერიკაში საბანკო ანგარიშების მქონე უცხოელები და ქართული გვარის მქონე არაკაცები. ყველას ვწერთ, ყველას ვაწუხებთ, პასუხად - სამარისებული სიჩუმე. ვიცით, ორი დიდი თანამდებობის პირი სამართლისათვის

იბრძვის თავგამოდებით, მაგრამ ხმამაღლა ვერ ვიტყვით, ვუფთხილდებით.

კიდევ ორ ღვთისწიერ და ბრძენ კაცს, პროფესორებს მერაბ ჯიბლაძეს და რობერტ ბაბლიძეს უთქვამთ:

„გვინდა ვირწმუნოთ, რომ ბატონი ბიძინა ივანიშვილის გუნდში აღმოჩნდება კეთილი კაცი, რომელიც არ მოერიდება სიმართლე უთხრას მას იმის შესახებ, რა ხდება ქალაქებსა და რაიონებში, რა განწყობაა ხალხში, და რა უბედურება ტრიალებს ზესტაფონელთა თავს“ - ო

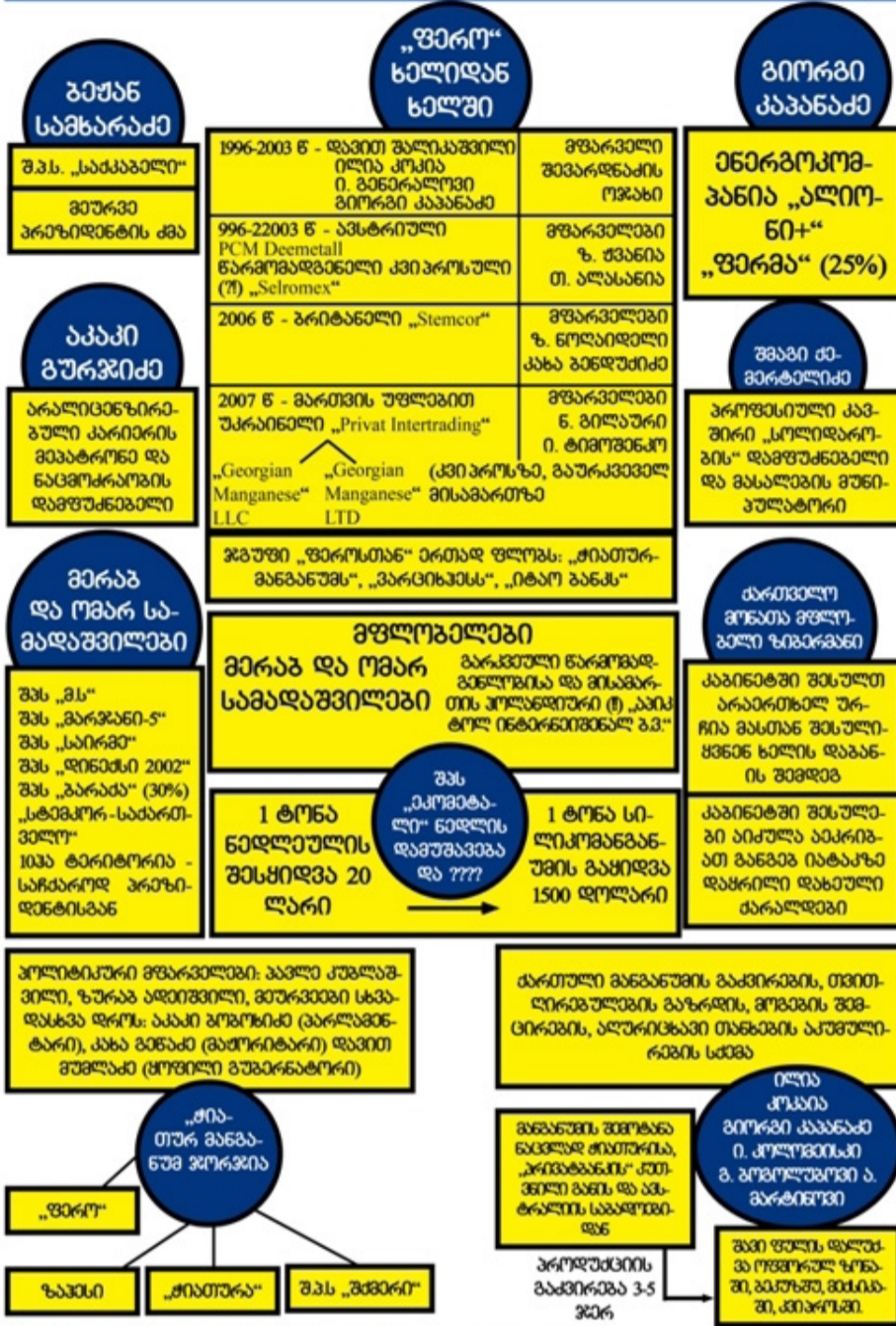
გამოჩნდება თუ არა ეს კეთილი კაცი, რომელიც ამ მოწვევას გადმოგცემთ და ზესტაფონში ჩამოსვლას გირჩევთ, ამას ზესტაფონი დაინახავს, სადაც როგორც დამანგრეველი სტიქია, ისეთ ტემპში მოქმედებს „ქართული ოცნების“ ერთი ნაწილისაგან მზარდაჭერილი მერაბ სამადაშვილის ანუ მიხეილ სააკაშვილის ოჯახის მათა.

ზესტაფონი კეთილი კაცის მოლოდინშია!!!
იქნებ ეს როლი ამ გაზეთმა შეასრულოს!!!

ქართულ „ბერძენის სამკუთხედად“ ქცეული ქართული მრეწველობის ხერხემალი

„სახელმწიფო - იმისთვის კი არ არსებობს, რომ იცხოვროს, არამედ უპირატესად იმისათვის, რომ ბედნიერად იცხოვროს“
- არისტოტელე

ვის ხელშია ზესტაფონი???

მოსახლეობა გმინავს თავსაქვლ მქარამეთა მტაცებლური ბუნების უღელქვეშ. სწორედ იმ რეგიონებსა და რაიონებში, რომელთა განსაკუთრებული სიმდიდრის გამო გამორჩეულად კარგად უნდა ცხოვრობდეს ადგილობრივი მოსახლეობა, ხალხი განსაკუთრებით დაჩაგრულია.

ჩვენი აქტიური ჩარევა ფერომაფიის საქმეში განაპირობა უკანონობის მორევემა, რომელშიც ჩაფლულია საქართველოს ეკონომიკური ღერძის: ზესტაფონი-ჭიათურა-ტყეობული კომპლექსი. მიზეზთა გამო ერთ-ერთი ყველაზე ბრძოლისუნარიანი აღმოჩნდა ზესტაფონის მოსახლეობა. მათგან არაერთმა შეხვედრამ, მათ მიერ გადმოცემულმა მასალებმა განმთხროს ის ტყეილი, რომელიც უკავშირდება ჩემი გუბერნატორობის დროს ფერომაფიასთან ბრძოლის პერიოდს.

სწორედ, იმ უძიძეს წლებში მივიღეთ მდგომარეობის მოწესრიგების კომპლექსური გეგმა, რომელშიც მრავალი ისეთი საკითხი იყო, რომელიც დღესაც არ კარგავს აქტუალობას. აი, ერთი მათგანი: „... ეთხოვს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის მინისტრს, რომ სამინისტროსთან არსებული უწყებათაშორისო ექსპერტთა საბჭოს მიერ ზესტაფონის რაიონში სილიკომანგანუმის ქერქული ნარჩენების მოპოვებაზე ლიცენზიების გაცემის საკითხის განხილვაში სათანადო ხმის უფლებით მონაწილეობა მიიღოს ზესტაფონის რაიონის საკრებულოს, რაიონის გამგეობის, ქალაქ ზესტაფონის საკრებულოსა და გამგეობის სამ-სამმა წარმომადგენელმა; დიალიზის და საჯაროობის პრინციპებიდან გამომდინარე, საბჭოს შესაბამის სხდომებს დაესწონ რაიონში მოქმედი მასობრივი ინფორმაციის საშუალებების ჟურნალისტები და მოხდეს სხდომების მიმდინარეობის ვიდეორეკორდად ინტერესებული პირებისათვის სათანადო ინფორმაციის დაუბრკოლებელი მიწოდების მიზნით...“

მაშინ, სამწუხაროდ, ვერ შეგძელი ბოლომდე მიმეყვანა ბრძოლა შევარდნაძე-საკაშვილის ერთობლივ კლანთან, რომელიც მოკვიანებით მთლიანად სააკაშვილის ოჯახზე ჩაანაცვლა; ბრძოლა „მხედრობითან“, ბრძოლა სილიკომანგანუმის უკანონო მითვისებასთან, რომელსაც თავიდანვე ხელმძღვანელობდნენ სამი პარლამენტარი და კრიმინალური სამყაროს სამი ცნობილი სახე, როგორც თავად ამბობენ, კანონიერი ქურდი.

დღეს ძნელია დაჯერო ვინმე, რომ ეს იყო თავგანწირული ბრძოლა. ვაღიარებ, მაშინ ვერ მოვერეი. ამდენად, ვალში ვარ იმ ადამიანებთან, რომელთაგან მივიღე შემადარწუნებელი ინფორმაციები და მასალები. მიუხედავად სასურველი შედეგების მიუღწევლობისა, დარწმუნებული ვარ, ზესტაფონის მოსახლეობის უდიდესი ნაწილი დაადასტურებს - ეს არ იყო უბრალო ბრძოლა.

ჩვენ არავის, არც ერთ მხარეს არ ვიცავთ ჩვენთვის არ არსებობს შპს „ბარაქსა“ და შპს „დინექს 2002“-ის დავაში საკითხის პერსონალური მხარე. ჩვენ ვითხოვთ, მხოლოდ და მხოლოდ დოკუმენტურ ანალიზს და შემდგომ კანონის მიერ რეგულირებას, ვინაიდან ჩვენ არც ერთ მხარეს არ ვიცავთ, ჩვენ ვიცავთ ზესტაფონს! ვიცავთ ზესტაფონს, რომელშიც სხვისი საკუთრების წერევა გრძელდება დიდი სიმძაფრით და მაღალი ტემპით. განსაკუთრებული ბარბაროსობით იქცევიან ამ დღეებში, ვინაიდან სექტემბრის დასაწყისში იწურება საგარეულოდ გაყალბებული ლიცენზიის ვადაც.

ჩვენი პარტიის ანალიტიკური ჯგუფის აზრით იკვეთება უხეში დარღვევები შემდეგი მიმართულებებით: პირველი - ლიცენზიები, რომელთა საფუძველზე „დინექსი - 2002“ ქვეა წილის შეგროვებას, შესაძლოა გახლდეთ გაყალბებული;

მეორე - დარღვეულია კერძო მესაკუთრეთა უფლებები, მინამიმარტულად შეინდება კერძო საკუთრება, მიყენებულია ძალზე სერიოზული მატერიალური ზარალი; მესამე - იგნორირებულია ბუნებისდაცვითი ღონისძიებები შეინდება ატმოსფერო, წყალი, მიწის

საფარი; მეოთხე - მიკრობიოგარემოს დაზიანების გამო კატასტროფული რეგიონში სპეციფიკური დაუადებების მანქნებლები. განსაკუთრებით საგანგაშოა ჩვილთა და სასკოლო ასაკის ბავშვთა შორის ცალკეული ნოზოლოგიების მიხედვით ავადობა; მეხუთე - კადრები, რომლებიც ათწლეულების მანძილზე

საგამომცემო, სამართალდამცავ და სასამართლო სტრუქტურებში იცავდნენ დავის ერთი მხარის ინტერესებს, კვლავ ადგილებზე არიან, ან დაწინაურდნენ და კვლავაც განაგებენ ამ დავასთან დაკავშირებული საკითხების „შესწავლას“ და „სამართლებრივ“ გადწყვეტას.

ზესტაფონლები თვლიან, რომ ბატონმა ბიძინა თანაშვილმა დაასრულა ქართველხალხზე „ნაცების“ ბატონობა და მას ყველაზე უკეთ შეუძლია იმის დასრულება, რაც დღემდე ვერავინ შესძლო - ბიზნესში მეჯღანუაშვილების და პოლიტიკაში ყვარყვარების დასრულება. ისინი ღრნავენ ქართულ სულს, ებრძვიან სახელმწიფოს, წამებაში ჰყავთ ხალხი, მონობაში გამგებლები, მერები, გუბერნატორები, არაერთი მინისტრი და მაღალჩინოსანი და, რაც ყველაზე გამოუხედავია, რეალურად ებრძვიან ახალ ქართულ სახელმწიფოს.

ეს ქება ფოს... ეს ქება მადნეულს... ეს ქება ტყეობულს... მოგტყეობთ, ზესტაფონის ფუნქციონირება დაკავშირებულია ჭიათურის ფასდაუდებელ სიმდიდრესთან. გარდა იმისა, რომ ჭიათურის სამთომოპოვებითი კომპლექსი შეიჭრა საცხოვრებელი რაიონების ტერიტორიაზე და პირდაპირი საფრთხე შეუქმნა საცხოვრებელ სახლებს, მიმდინარეობს ინერტული მასალების უკონტროლო გატანა, რითაც ნადგურდება უნიკალური მუხნარის მასევი და საფრთხე ემუქრება მე-11 საუკუნის ხუროთმოძღვრების მოქმედ ძეგლს - წმიდა გიორგის სახელობის ეკლესიას (!). რაიონში, რომელიც წლების მანძილზე ქმნიდა და დღესაც უნდა ქმნიდეს საქართველოს სიმდიდრეს, მოსახლეობის დიდ ნაწილს მიწოდება პრაქტიკულად უვარგისი სასმელი წყალი და ეს მაშინ, როდესაც სწორედ უკონტროლო მქარამეობამ ხალხს დაუკარგა სასმელი წყლის ათობით წყარო.

საერთო-სახალხო სიმდიდრის დატაცება გრძელდება, მდიდრებიან მაფიოზები, რომლებიც არმად ნაშონი ქონების ერთ ნაწილს ისევ ხალხის დასაჩაგრად მოიხმარენ. ისევ მათ წინააღმდეგ წარმართავენ ერის მოღალატე პოლიტიკოსების ათწლეულის მანძილზე დაფინანსების გზით.

ყველა ეს უბედურება კი დაიწყო მაშინ, როცა მიხეილ სააკაშვილი იუსტიციის მინისტრი გახლდათ. მიხეილ სააკაშვილმა - მაშინდელმა იუსტიციის მინისტრმა - პირადად არ დაუშვა ჭიათურა - ზესტაფონი - ტყეობის ერთიანი სამრეწველო კომპლექსის შექმნა; მიხეილ სააკაშვილმა - მაშინდელმა იუსტიციის მინისტრმა - სტრატეგიული მნიშვნელობის ობიექტები ხელთ ჩაუგდო საეჭვო წარსულის მქონე პირებს და მათ დღემდე გაურკვეველ უცხოველ პარტნიორებს.

მიგვანია, პრობლემის მასშტაბიდან გამომდინარე, უნდა შეიქმნას სპეციალური საგამომცემო ჯგუფი, რომელთა სათანამშრომლოდ მზად გახლავთ როგორც ჩვენი პარტიის ანალიტიკური ჯგუფის წევრები, ისე ჩვენი მეგობარი მეცნიერები.

გარწმუნებთ, ამ გახეთის არც ერთი სიტყვა არ არის იოტისოდენი გადაჭარბება, ისინი ემყარება უძიძეს ფაქტობრივ მასალებს და რეალურ მდგომარეობას. ვაფიქსირებთ რა უძიძეს დამოკიდებულებას ფერომაფიისა და კრიმინალური კლანების მიმართ, ვამბობთ: ზესტაფონი - ჭიათურა - ტყეობული, ქართული მრეწველობის სერხემალი, რომელიც „ნაციონალურმა მოძრაობამ“ ქართულ ბერძენის სამკუთხედად აქცია, როგორც ერთიანი სამრეწველო კომპლექსი უნდა დაუბრუნდეს ქართველ ხალხს, ქართველ სახელმწიფოს.

პარტია „ოპოზიციის“ თავმჯდომარე თემურაზ შამაშვილი

მს იქნება საგამოწამო ბრძოლა ბიზნესში მოკარკაში მკვლანეობის დაკოლიტიკაში გადაკარგნილი ყვარყვარების ეპოქის დასრულებისათვის.

სიყალბეზე აბეზული ბიზნესი

2003 წლის 8 აპრილს შპს „ბარაქას“ პარტნიორთა კრების გადაწყვეტილების თანახმად ო. სამადაშვილმა შეიძინა შპს „ბარაქას“ 33,36% (29760 ლარი), ხოლო გ.გალუაშვილმა 16,66% (14 860 ლარი).

2000 წლიდან შპს „ბარაქას“ მწილე გახდა ომარ სამადაშვილი (პარლამენტარ მერაბ სამადაშვილის ძმა), რომლის მისვლის დღიდან დაიწყო ბრძოლა შპს „ბარაქას“ ქონების სრულად ხელში ჩასაგდებად.

აღნიშნულის განსაზღვრის მიზნით ომარ სამადაშვილი დაიწყო მიზანმიმართულად დოკუმენტების გაყალბება. კერძოდ, შპს „ბარაქას“ დამფუძნებლებმა თითქოსდა 2002 წლის 20 დეკემბერს N 7 წერილით მიმართეს შპს „დინექს-2002“ დირექტორს ო. სამადაშვილს, რომლითაც პარტნიორები უფლებას აძლევდნენ შპს „ბარაქას“ კუთვნილ ტერიტორიაზე მოქმედებდა სილიკომანგანუმის ქერქული ნარჩენების შეგროვება - გადამუშავება.

წერილს ხელს შპს „ბარაქას“ პარტნიორთა სახელით აწერს ხელს გურგენიანი ხელწერით, რომლითაც სამ შემთხვევაში შეუძლებელია გვარისა და პიროვნების გარკვევა. ხოლო სამი არანაირ პარტნიორს არ წარმოადგენს (თ. გიგაშვილი, ა.კაკაურიძე, ა. დეკანოიძე). უფრო მეტიც, აღნიშნული ხელმოწერები საგარეოდ გაყალბებულია.

ამდენად, შემოადინებული გაყალბებული წერილი გახდა საბაბი იმისა, რომ შპს „დინექსი 2002“-სათვის მიეცათ უფლება შპს „ბარაქას“ ტერიტორიაზე მოეპოვებინა და გადაეშენებინა სილიკომანგანუმის ქერქული ნარჩენები.

საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს ლიცენზირებისა და ნებართვების დეპარტამენტის მიერ ლიცენზია გაცემულია 2003 წლის 11 სექტემბერს „10“ წლით და მოქმედია მხოლოდ „2003“ წლის განმავლობაში (!), რაც ურთიერთწინააღმდეგობაში მოდის ერთმანეთთან, ვინაიდან თუ ლიცენზია გაიცა 2003 წლის 11 სექტემბერს 10 წლის ვადით, მაშინ მისი მოქმედების ვადა უნდა იყოს არა 2003 წელი (ანუ 2003 წლის 11 სექტემბერიდან 2004 წლის 1 იანვრამდე) არამედ 2013 წლის 11 სექტემბერი.

აღნიშნული გარემოება გვამდევს საშუალებას გამოვთქვათ კონკრეტული ეჭვი იმისა, რომ „10 წლით“ საეჭვოდ წერია, რადგანაც „1“-იანი დაწერილია მყარად, ხოლო „0“-საეჭვოდ არის ჩაწერილი, თუ მიწერილი.

თქვენს ყურადღება გვინდა გვაგმახვილოთ იმ ფაქტზე, რომ წარმოდგენილი სიყალბის დასადგენად (2003 წლის 11 სექტემბერიდან დღემდე) გრაფოლოგიური ექსპერტიზა არ ჩატარებულა, თუმცა რა საჭიროა გრაფოლოგიური ექსპერტიზა, როცა სიყალბის ფაქტები ისედაც სახეზეა (მხედველობაში გვაქვს ლიცენზიის მოქმედების ვადის გადასწორების, ანუ გაყალბების ფაქტი).

მიუხედავად ო. სამადაშვილის მიერ მიღებული ლიცენზიისა, იგი 2003 წლის 11 სექტემბერიდან დღემდე ფლობს გაყალბების გზით მოპოვებულ ლიცენზიას და განაგრძობს სილიკომანგანუმის ქერქული ნარჩენების შეგროვება - გადამუშავებასა და რეალიზაციას.

აქვე უნდა აღვნიშნოთ ის გარემოება, რომ საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის ლიცენზირებისა და ნებართვების დეპარტამენტს ლიცენზია შპს „დინექსი 2002“-სათვის უნდა მიეცა იმ შემთხვევაში, თუ შპს „ბარაქას“ მიერ გაცემული იქნებოდა შემდეგი დოკუმენტები და შესრულებული იქნებოდა მოსაზრებელი სამუშაოები:

- შპს „ბარაქას“ დამფუძნებელ პარტნიორთა კრების ოქმი (და არა გაყალბებული წერილი, რომლითაც დადგინდებოდა შპს „დინექსი - 2002“-თან ურთიერთპარტნიორობის პირობები);

- შპს „ბარაქას“ პარტნიორთა კრების ოქმის საფუძველზე შპს „ბარაქას“ და შპს „დინექსი - 2002“ შორის უნდა გაფორმებულიყო ურთიერთპარტნიორობის ხელშეკრულება. კერძოდ, ურთიერთშორის უნდა განსაზღვრულიყო ვალდებულებები და პასუხისმგებლობები. ასევე უნდა განესაზღვრათ საგარეოდ შემოსავლები და ის ხარჯები, რაც დაკავშირებული იქნებოდა ტობოგრაფიული გეგმებისა და ტექნოლოგიური სქემების შედგენასთან.

ხელშეკრულებაში ასევე უნდა განესაზღვრათ მიწის ფართობი და მოსაპოვებელი სილიკომანგანუმის ნარჩენების საგარეოდ რაოდენობები.

შემოადინებული დოკუმენტების საქართველოს

გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს ლიცენზირებისა და ნებართვის დეპარტამენტში წარდგენის შემდეგ უნდა მოქმედებდა ლიცენზიის გაცემა, თუმცა დეპარტამენტმა ერთი ფარატინა გაყალბებული წერილის საფუძველზე ერთი წლის ვადით გასცა ლიცენზია (2003 წლის განმავლობაში) თუმცა (როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ) გაყალბებული ლიცენზია დღეის მდგომარეობითაც მოქმედებს.

ამდენად, ო. სამადაშვილმა ლიცენზიის ასაღებად საჭირო დოკუმენტების ნაცვლად წარადგინა გაყალბებული წერილი, რის საფუძველზეც მიიღო ლიცენზია და შემდგომ ისიც გააყალბა.

აღნიშნულიდან გამომდინარე შეიძლება დავასკვნათ, რომ 2003 წლის 11 სექტემბერიდან დღემდე, ო. სამადაშვილის მიერ შეგროვებულ-გადამუშავებული სილიკომანგანუმის ქერქული ნარჩენები ულიცენზიოდა მოპოვებული და უკანონოა.

შპს „ფარი და მახვილის“ ექსპერტ გ. წულაიას მიერ 2010 წლის 29 მარტს შედგენილი ექსპერტიზის დასკვნა ზემოაღნიშნულზე იძლევა შემდგომ განმარტებებს. კერძოდ: 2010 წლის 29 მარტის მდგომარეობით ო. სამადაშვილის მიერ შეგროვებულ იქნა 75 293 ტონა სილიკომანგანუმის ქერქული ნარჩენები, რომლის გადამუშავების შემდეგ საგარეოდ გამოსავლიანობა იქნებოდა 19 519 ტონა.

- ამოღებული 19 519 ტონა სილიკომანგანუმის რეალიზაციით ო. სამადაშვილის მიერ საგარეოდ მიღებული იქნა შემოსავლის სახით 11.711.400 აშშ დოლარი (1 ტონა სილიკომანგანუმის სარეალიზაციო ფასად აღებულ იქნა მინიმალური ფასი: 1 ტონა 600 აშშ დოლარი).

- საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს ლიცენზირების დეპარტამენტს 2003 წლის 11 სექტემბერს შპს „დინექსი - 2002“ - ის მიმართ წიადით სარეგებლობის ლიცენზია N 0531 არ უნდა გაცემა თუ არ იქნებოდა წარდგენილი დოკუმენტები: 1. შპს „ბარაქას“ დამფუძნებელ პარტნიორთა კრების ოქმი (და არა გაყალბებული წერილი), რომლითაც დადგინდებოდა შპს „დინექსი - 2002“ - თან პარტნიორობის პირობები.

2. შპს „ბარაქას“ და შპს „დინექსი - 2002“ -ს შორის უნდა გაფორმებულიყო ხელშეკრულება, მათ მიერ აღებულ ვალდებულებებზე პასუხისმგებლობის შესახებ.

- შპს „დინექსი - 2002“-ის მიერ არ არის შედგენილი წიადით სარეგებლობის ტექნოლოგიური სქემები და იგი არ არის შეთანხმებული საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროსთან.

- ლიცენზიის გაუქმების შემთხვევაში თუ არ

გაიცემოდა ახალი ლიცენზია, ძველი გაუქმებული ლიცენზიით სარეგებლობა ყოვლად დაუშვებელია (საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის მუხლი 3-5). ვინაიდან „იმ კანონის გაუქმება, რომლითაც გაუქმებულია ძველი კანონი, არ ნიშნავს გაუქმებული (ძველი) კანონის ამოქმედებას“.

ახალი ლიცენზიის აღება შეთანხმებული უნდა ყოფილიყო ჯერ კერძო მესაკუთრეებთან და შემდგომ საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროსთან.

- შპს „დინექსი - 2002“-ის მიერ შპს „ეკომეტალისათვის“ (როგორც უფლებამონაცვლე) ლიცენზიის გადაცემა (სად ჰქონდა შპს „დინექსი - 2002“-ს ლიცენზია (?), იგი ვადაგასული და უკვე გაყალბებული იყო). თუ ლიცენზია სხვა თვალსაზრისით სამართლიანად იქნებოდა გაცემული, ვფიქრობთ, მაინც შპს „ბარაქასთან“, როგორც კერძო მესაკუთრესთან შეთანხმების გარეშე არ შეიძლებოდა.

ჩვენს მოსაზრებებს აღნიშნულ ლიცენზიის უკანონობის თაობაზე ამყარებს მეორე ლიცენზიასთან დაკავშირებული ისტორია, რომელიც ეხება სახელმწიფოსთან „დინექსი - 2002“ ურთიერთობებს

შპს „დინექსი - 2002“ - ზე წიადით სარეგებლობის შესახებ 2004 წლის 27 თებერვალს სერია 29N0567 ტიპი 110 წიადით სარეგებლობის ლიცენზიის კანონიერების შემსწავლელი კომისიის წევრის ადვოკატ რუსუდან ლელაძის მიერ შედგენილი დასკვნის თანახმად საქართველოს გარემოსა და ბუნებრივი რესურსების დაცვის სამინისტროს მიერ 2004 წლის 27 თებერვალს „დინექსი-2002“ - ზე გაცემული წიადით სარეგებლობის ლიცენზია (სერია - 29, N 567, ტიპი -110) მიწინეულია უკანონოდ გამოცემულ ადმინისტრაციულ აქტად და „სამწარმოო საქმიანობის ლიცენზიისა და ნებართვების გაცემის საფუძველების შესახებ საქართველოს კანონის მე-16 მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის საფუძველით, რომელიც ბათილად უნდა იქნას ცნობილი საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე - 60 მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, რადგან წინააღმდეგობა კანონს, არსებითად დარღვეულია მისი მომზადებისა და გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი მოთხოვნები, რაც წარმოადგენს ლიცენზიის გაუქმებისა და შპს „დინექსი - 2002“-ის წიადსარეგებლობისა და მოპოვების ამკრძალავ გარემოებებს.

მართალია, ეს უკანასკნელი ფრაგმენტი დაკავშირებულია სახელმწიფო ბიუჯეტთან. სახელმწიფოში კანონიერების დამყარებასთან, სახელმწიფოებრივი ხედვისა და წესრიგის ფორმირებასთან. ამდენად, ჩვენ არ შეგვეძლო გვერდი აგვევლო მოცემული ფაქტისათვის. მით უმეტეს, იგი ამტკიცებს სამადაშვილების კლანზე (და არა მხოლოდ) ჩვენს შეზღუდვებს.

როგორც ჩვენთვის ცნობილია, ძმები სამადაშვილები იყვნენ საქართველოს პრეზიდენტის კარის ბიზნესმენები. მათ დააფინანსეს როგორც 2003 წლის ე.წ. „გარდების რევოლუცია“, ასევე საპარლამენტო თუ ადგილობრივი არჩევნები და ქ. თბილისის მერის გ. უგულავას საარჩევნო კომპანია. ამისათვის სამადაშვილებმა გაიღეს ათეული მილიონობით ამერიკული დოლარი. გვაქვს საფუძველიანი ეჭვი, რომ მათ ჩადენილი აქვთ ეკონომიკური, პოლიტიკური და ანტისახელმწიფოებრივი ხასიათის დანაშაულებების სერია. ზესტაფონში ხმადაღლა საუბრობენ ამ ბიზნესთან ქალბატონ სანდრა რულოვის მშობლებისა და ძმის მჭიდრო კავშირზე, რაც დასტურდება გაურკვეველ პოლანდიურ ფირმებთან საქმიანი კავშირებით. მხედველობაში გვაქვს „აპიკლ.ტოლ.ინტერნეიშნლ ბ.კ.“, რომლის თაობაზე დაინტერესებულმა პირებმა მიმართეს აღნიშნული ქვეყნის საელჩოს, მაგრამ აღმოჩნდა, რომ დოკუმენტებში მითითებულ მისამართზე ასეთი ფირმა არ არსებობს.

იმის გამო, რომ 11 სექტემბერს იწურება ჩვენს მიერ შემოთხენებული საეჭვო ძალის მქონე ლიცენზიის მოქმედების ვადა, მაფია ხდება დაუნდობელი. უკანონოდ ინგრევა და ნადგურდება სხვისი ქონება შემოგებისა და სწრაფი გამდიდრების მიზნით.

პარტია „თურების“ ანალიტიკური ჯგუფის სახელით ოთარ ჩიხლაძე გიორგი სიხარულიძე

მოაზროვნე და მამულისმოყვარული ზესტაფონლები დიდ ბრძოლას იწყებენ ზესტაფონის გადარჩენისათვის.

მტაცებლობის ქრონოლოგია

(ასე იწყებოდა ზესტაფონის დაქცევა)

2005 წ. სს „ფეროს“ სახელმწიფოს საგადასახადო შემოწმების შედეგად, დამალული შემოსავლების აღმოჩენის გამო დაერიცხა 63 მლნ ლარის ოდენობის ჯარიმა. „სახელმწიფოსაგან თავის დაცვისა“ და სს „ფეროს“ აქტივების შენარჩუნების მიზნით ქართველ აქციონერებს (ი. კოკია, გ. კაპანაძე) მართველობაში დროებით შემოყვით ინგლისური კომპანია „სტემკორი“, რომელიც თითქმის ერთდროულად 2006 წლის შემოდგომაზე აფუძვნებს ორ შპს „ჯორჯიან მანგანესს“, ერთს საქართველოში, მეორეს ოფშორში - კვიპროსი. 2006 წლის დეკემბერში სს „ფეროს“ ზემოაღნიშნული დავალიანების (63 მლნ) დაფარვას და პარალელურად, სახელმწიფოს მიერ საპრივატიზაციოდ გამოტანილი ობიექტების - „ვარციხჰესი“- „ჭიათურმანგანუმი“ შესყიდვას ახორციელებს „სტემკორის“ მიერ კვიპროსში დაფუძნებული შპს „ჯორჯიან მანგანეზ ჰოლდინგს ლიმიტიდი“. ბიუჯეტში აღნიშნულ საჯარიმო თანხასთან ერთად დამატებით ირიცხება პრივატიზაციის თანხები 57 მლნ. აშშ. დოლ. ვარციხისათვის და 25 მლნ. აშშ. დოლ. ჭიათურმანგანუმისათვის.

2007 წ. 5 იანვარი. საქართველოს ეკონომიკური განვითარების სამინისტროსთან დადებული შეთანხმების შედეგად, სამივე სამრეწველო ობიექტის ოპერირება (მართვა) დაიწყო საქართველოში, ზესტაფონში, საქარხნოს ქ.119-ში (ანუ გ. ნიკოლაძის

მანძილზე დაკონსერვებულ მდგომარეობაში მყოფ კაზმის მოსაშხადებელ აგლომერაციას, ამჟამად მიმდინარეობს განსაკუთრებით მაღალხარისხიანი ფეროშენადნობების წარმოებისათვის უნიკალური II სააქტროს სარაფინაციო სპეცლუმელების დემონტაჟი;

ფეროშენადნობის წარმოება 2007 წელს უნდა გაზრდილიყო 200 ათასი ტონამდე. წარმოებამ კი ფაქტობრივად შეადგინა 116 ათასი ტ.;

2008 წელს ფეროშენადნობის წარმოება უნდა გაზრდილიყო 300 ათას ტონამდე. წარმოებამ კი შეადგინა 129 ათასი ტ.;

გრძელვადიან პერსპექტივაში მდინის წლიური მოპოვება უნდა გაზრდილიყო 700 ათას ტონამდე, ხოლო ფეროშენადნობის წლიურ წარმოებას უნდა მიეღწია 400 ათას ტონამდე. პირობა არ შესრულდა და მისი შესრულება დღესაც კი არ იგეგმება; შესაბამისად, საქართველოს ბიუჯეტი კარგავს სოლიდურ შემოსავლებს;

ორ წელიწადში, 2009 წლისათვის, იმერეთში დამატებით უნდა შექმნილიყო 1000 ახალი სამუშაო ადგილი, უნდა გაუმჯობესებულიყო მუშა-მოსამსახურეთა სამუშაო და უსაფრთხოების პირობები. პირობა არ შესრულდა, მიმდინარეობს ადგილობრივი კადრების შექცევა. დღეისათვის სამსახურებიდან დათხოვნილია 400-მდე ადგილობრივი კადრი, მუშა-მოსამსახურეთა საერთო რიცხოვნობა შემცირებულია 2230 კაცამდე;

სახელობის ფეროშენადნობთა ქარხნის ბაზაზე) დაფუძნებულმა შპს „ჯორჯიან მანგანეზმა“, რომლისმენეჯმენტშიცინგლისური „სტემკორის“ კადრები, უეცრად (!) ჩანაცვლებული იქნა საეჭვო რეპუტაციის უკრაინული კორპორაცია „პრივატ-ინტერთრაინგის“ კადრებით.

სამინისტროსა და შპს-ს მენეჯმენტს შორის გაფორმებული მემორანდუმით შპს „ჯორჯიან მანგანეზი“ იღებდა ვალდებულებას:

ჭიათურაში 2007 წელს მოეპოვებინა 300 ათასი ტ. მანგანუმის მადანი. ფაქტობრივად კი მოპოვებული იქნა 190 ათასი ტ.;

2008 წელს მოეპოვებინა 400 ათასი ტ. მადანი. ფაქტობრივად მოპოვებამ შეადგინა 220 ათასი ტ.;

2008 წელს მოპოვებული ნედლეულიდან 50%, ანუ არანაკლებ 200 ათასი ტონა მადანი უნდა გადამუშავებულიყო საქართველოში, რისთვისაც „ზესტაფონის ფეროშენადნობთა ქარხანაში“ უნდა ამუშავებულიყო ახალი ღუმელები. პირობა არ შესრულდა, პირიქით დაიშალა და ლიკვიდაცია ჩაუტარდა წლების

2007-2008 წლების განმავლობაში უნდა განხორციელებულიყო 100 მლნ აშშ დოლარის ინვესტიცია. პირობა არ შესრულდა. განხორციელდა საინვესტიციო ვალდებულებების მოხვედრითი შესრულება ამორტიზებული და საზღვარგარეთ წლების წინ ჯართად ჩამოწერილი მოწყობილობა-დანადგარების შემოტანის ხარჯზე (გაყალბების ზუსტი მასშტაბები და ფორმები უცნობია).

სს „ფეროს“ აქტივების შპს „ჯორჯიან მანგანეზზე“ გადაბარების პროცესში მითვისებული იქნა 3414 სუბიექტის (ფიზიკური პირის) საკუთრებაში არსებული (სახელმწიფოს მიერ გაცემული) სს „ფეროს“ აქტივების 2,7% შესაბამისი უძრავ-მოძრავი ქონება.

შპს „ჯორჯიან მანგანეზი“ ფიზიკური პირებისადმი არანაირ ვალდებულებას არ აღიარებს და დივიდენდების გადახდაზე უარს ამბობს. გაუცემელი დივიდენდების მასშტაბებმა 2007 წლიდან დღემდე პერიოდში საგარაუდოდ 20 მლნ. აშშ დოლ. უნდა შეადგინოს.

თვალთვალება ხელშეშელობისათვის (ინდულგენცია ყველა ხელისუფლებისაგან)

შპს „ჯორჯიან მანგანეზის“ 202 მლნ. ლარით დაჯარიმების შემდეგ, 2012 წლიდან შპს „ჯორჯიან მანგანეზის“ უკრაინული მენეჯმენტისა და აქციონერების მიერ აშშ-ში ვირჯი-ნიაში, ქ. მაიამში დაფუძნებული და თავისივე ახლობლებით იქნა დაკომპლექტებული შპს „ჯეო-ამერიქან ელლოისი“. 2012 წლის მარტში მოხდა შპს „ჯორჯიან მანგანეზის“ აქტივების გადაცემა (ფიქტიური მიყიდვა) ვითომდა ამ ამერიკული კომპანიისათვის. 2012 წლის ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ, მთავრობის ცვლილებითა და ახალი სახელისუფლებო კადრების გაუთვითცნობიერებლობით უმაღლესი ხარისხის წარმოების შესვენებამა და ახალ მთავრობას თავი „მიასაღეს“, როგორც - ჭეშმარიტად ამერიკული კომპანია და მენეჯმენტი. ახალმა ხელისუფლებამაც ვერაფრით გაუწია ზესტაფონში გამეფებულმა უკანონობას და უსამართლობას კონტროლი და წარმოების მუშაობა უკონტროლო აბსოლუტურ თვითღინებაზე მიუშვა, რამაც კიდევ უფრო დაამძიმა, როგორც მშრომელთა ყოფა და სამუშაო პირობები, ასევე - ქალაქ ზესტაფონისა და მისი შემოგარენის სოციალური ეკოლოგიური მდგომარეობა;

თქვენ ვის დაუჯერებთ?

ამონარიდი საქართველოს სახელმწიფო აუდიტის სამსახურის №209/ 26 17.07.2013 წერილიდან:

„სახელმწიფო აუდიტის სამსახურში განხილულ იქნა თქვენი ... წერილი..., რომლითაც ითხოვთ საჯარო ინფორმაციას - შპს „დინექსი - 2002“ - ის მიერ ზესტაფონის ტერიტორიაზე განხორციელებული სილიკომანგანუმის ქერქული ნარჩენების მოპოვება-გადამუშავების საკითხებთან დაკავშირებით, საქართველოს კონტროლის პალატის მიერ 2003-2006 წლებში ჩატარებული შემოწმების მასალებს.

პასუხად გაცნობებთ, რომ თქვენს წერილში მითითებული დოკუმენტაცია სახელმწიფო აუდიტის სამსახურის არქივში არ მოიპოვება, რადგან ამგვარი შემოწმება საქართველოს კონტროლის პალატას არ ჩაუტარებია.“ (სტილი დაცულია)

საქართველოს პარლამენტის დეპუტატი ბატონი ნოდარ ებანოძე გვარწმუნებს, რომ მან პირადად მოიკითხა ზემოხსენებული შემოწმების მასალები სახელმწიფო აუდიტის სამსახურში და მიიღო ინფორმაცია, რომ ასეთი დოკუმენტები აღნიშნულ უწყებაში არსებობს და როგორც საჯარო ინფორმაცია, ხელმისაწვდომია დაინტერესებულთათვის.

ჩვენ ვიცით, ვის უნდა დაუჯეროთ... იმედია - თქვენც!

ჩვენ ვიცით, რატომ გაიცა ასეთი წერილობითი პასუხი.. იმედია - თქვენც!

ჩვენ ვიცით, რას იმსახურებს ასეთი სახელმწიფო სტრუქტურა... იმედია - თქვენც!

მანიპულირება და ზემოქმედება (ველური ბიზნესი)

განხორციელდა პროექტის თვითღირებულების 2-2,5-ჯერადი ზრდა (500-550 აშშ დოლარიდან 100-1500 აშშ დოლარამდე), შესაბამისად შემცირდა მოგება და მოგების გადასახადი;

ტონა პროდუქციაზე ელექტროენერჯის ხვედრითი ხარჯი გაიზარდა 30%-ით, რაც მძიმე ტვირთად დააწვა, როგორც წარმოებას, ასევე ენერჯის სისტემას. გაიზარდა ენერჯის რეაქტიულობისა და გადაცემის ხარჯები; ტონა პროდუქციაზე ელ. ენერჯის ნორმატიული დანახარჯის 4000-4500 კვტ/სთ ნაცვლად შპს „ჯორჯიან მანგანუმი“ მიერ ხარჯი აყვანილი იქნა 5500-6000 კვტ/სთ-მდე;

იმპორტული კოქსის ხარჯმა მოიმატა 50%-ით (ნორმატიული 350 კვტ-ს ნაცვლად შეადგინა 500-550 კვტ), რაც გარდა პროდუქციის თვითღირებულების ზრდისა, უარყოფითად აისახა ქვეყნის ექსპორტ-იმპორტის ისედაც უარყოფით საღებოზე. წარმოება წელიწადში მოიხმარს 70-90 ათას ტ. კოქსს საერთო ღირებულებით 20-30 მლნ. აშშ დოლ. შესაბამისად, ზესტაფონიდან მხოლოდ კოქსის შექმნის სახით ყოველწლიურად გაუმართლებლად გაედინება 5-6 მლნ. აშშ დოლარით გაზრდილი თანხა.

მანგანუმის დანაკარგებმა ნაცვლად ნორმატიული 6%-სა შეადგინა 24%. აღნიშნული ატარებდა ფიქტიურ ხასიათს და მიზნად ისახავდა წარმოებული პროდუქციის რეალური მოცულობის ხელონურ შემცირებას. აღურიცხავი წარმოების სავარაუდო საშუალო წლიური ოდენობა 10-15

ათას ტონას შეადგენდა, საერთო ღირებულებით 15-20 მლნ. აშშ დოლ./წ. ქარხანაში ამჟამად დაფიქსირებულია მანგანუმის მადნის 20 ათას ტონამდე დანაკლისი, ჯამური ღირებულებით 3-4 მლნ. აშშ დოლ. განსხვავებით წინა პერიოდისაგან, ამჟამად, ამ ე.წ. დანაკლისის მიწერა ხორციელდება არა მტკერის გამოყოფაზე, არამედ - შხა შენადნობის თანმხლებ წიდაზე, რაც ასევე ტექნოლოგიური და სააღრიცხვო ნორმების უხეში დარღვევა და შესაბამისი ორგანოების მხრიდან განსაკუთრებულ ყურადღებას იმსახურებს;

გადასახადების გადახდის თავიდან არიდების სქემის ჩარჩოებში მოხვდა მანგანუმის ადგილობრივი (ჭიათურის) ნედლეულის მოხმარების წილის შემცირება აფრიკიდან (განა, კოტ-დ'ივუარი, სამხრეთ აფრიკა, მაროკო და სხვ.) და ავსტრალიიდან იმპორტირებული მადნების ხვედრითი წილის გაზრდის ხარჯზე. განის დაბალხარის-ხიანი კარბონატული მადანი, რომლის საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 50 აშშ დოლარს, ზესტაფონში წლების მანძილზე შემოდიოდა 250 აშშ დოლარად. ჭიათურის მანგანუმის მადნის მოხმარებამ საშუალოდ 50% შეადგინა. ფეროშენადნობთა ქარხანა საშუალოდ წელიწადში მოიხმარს 300-400 ათას ტ. მანგანუმის კონცენტრატს. შესაბამისად, ზესტაფონიდან საზღვარგარეთ სისტემატიურად გადიოდა და ეხლაც გაუმართლებლად გადის 30-40 მლნ. აშშ დოლ.

ზესტაფონის ფეროშენადნობთა ქარხანაში დასაქმებულთა სახელფასო ფონდი საერთო

საქარხნო ბიუჯეტში წლების მანძილზე 3-5%-ის ფარგლებში მერყეობდა, რაც მსოფლიოში ერთ-ერთ ყველაზე დაბალ მაჩვენებლად მიიჩნევა. დაახლოებით 10-ჯერ ჩამორჩება განვითარებული მსოფლიოს ანალოგიურ წარმოებებში მომუშავეთა ანაზღაურებას და 2,5-3-ჯერადი სხვაობაა ისეთ ქვეყნების წარმოებებთან, როგორცაა უკრაინა, ყაზახეთი, რუსეთი და სხვა.

ყველა დაზარალებულს, დასახინრებულს, მარჩენალდაკარგულს, პროფდააუადებულს და ა.შ. (400-450 ადამიანი) 2007 წელს შეუწყდა საკომპენსაციო თანხების გაცემა.

2011 წლიდან შეიქმნა ე.წ. „თბილისის ოფისი“ სახელწოდებით „ჯეო-ამერიკან ელლოის მენეჯმენტი“, ამ ე.წ. „ოფისის“ ხარჯები (500 ათასი ლარი თვეში 50 კაცზე !!!) ქარხანაში რეალურად დასაქმებული 2 230 კაცის თვიური სახელფასო ფონდის 25-30%-ს შეადგენს, ოფისის ერთი მუშაკი იღებს დაახლოებით 15 მუშის ხელფასს.

2011-2012 წლებში, მხოლოდ აშშ-ს ბაზარზე შეტანილი პროდუქციის ფასების ხელონური დაწვეითა და მიღებული შემოსავლის საქართველოს საგადასახადო სისტემისათვის დამალვის მასშტაბმა შეადგინა 50 მლნ. აშშ დოლარი;

ფეროშენადნობის წარმოებასა და ექსპორტს ქვეყნის შემოსავლების მხრივ, 10-15%-ანი სეგმენტით, სალიდერო პოზიცია უკავია. ბიზნესის გათვთრების შემთხვევაში ეს მაჩვენებელი შესაძლოა 20-25%-მდე გაიზარდოს;

ბენოციდი, სახელად ეკოლოგია (დაუსჯელობის სინდრომი)

ფეროშენადნობთა ქარხანაში შპს „ჯორჯიან მანგანუმი“ მენეჯმენტის შემოსვლიდან ყოველთვიურად ქარხანა გამოყოფს 2500-3000 ტონა მანგანუმშემცველ მტკერს, 98%-ის დაჭერა უნდა განახორციელოს ე.წ. მშრალმა ფილტრებმა. რომელთა მწყობრიდან გამოსვლისა და აღუდგენლობის გამო ატმოსფეროში გამოიყოფა გამონაბოლქვი მტკერის 25-30%, რაც 700-800 ტონას (ანუ 10-15 სარკინიგზო დუმიკარს) შეადგენს თვეში; ჰაერის დაბინძურების მაჩვენებელი სულ მცირე სამჯერ აღემატება ზღვრულად დასაშვებ ნორმებს (ზდკ-0,15 მგ/მ3, ფაქტი - 0,5 მგ/მ3);

2008 წელს შექმნილი უმძიმესი ეკოლოგიური მდგომარეობის გამოსწორების მოთხოვნის შესახებ შექმნილ წერილზე მოგროვდა 9500 კაციანი ხელმოწერა. სახელმწიფო კი მხოლოდ შპს-ს 154 ათასი ლარის დაჯარიმებით შემოიფარგლა;

სილიკომანგანუმის სტანდარტულ ფრაქციებამდე დაყვანის დროსაც გამოიყოფა მიკროსკოპული მასშტაბების ლითონური მტკერი დაქუცმაცებული მასის 0,5-1% ლითონური მტკერის გამოყოფის საშუალო წლიური მოცულობა 1000-1500 ტონის ფარგლებშია.

მინიმუმ 150 ათასი ტ. სილიკომანგანუმის წარმოების პირობებში ყოველწლიურად წარმოიქმნება დაახლოებით 400 ათასი ტ. თანმყოფი წიდა, რომელიც სხვა კომპონენტებთან

ერთად შეიცავს 10-15% მანგანუმს და დაახლოებით 2%-მდე გოგირდს. აღნიშნული წილის 60% გრანულირდება, ანუ ფხვიერდება თხევადი წილის წყალში ჩასხმის გზით. ამ დროს, წიდაში არსებული გოგირდის ძირითადი ნაწილი ანჰიდრიდის სახით, წარმოქმნილ ორთქლთან შერეული მკვრივი ღრუბლის სახით წარიტაცება ჰაერში, სადაც ატმოსფერული ღრუბლის წყალთან შერევით წარმოქმნის გოგირდმჟავას. შედეგად, წვიმის დროს, გოგირდმჟავაშერეული კონდენსირებული წყლის

ჯერ, რკინის - 1,4-ჯერ, ანგანუმისა - 4,23-ჯერ; წელიწადში 70-90 ათასი ტონა კოქსისა მაღალტემპერატურული მოხმარება და მანგანუმის მადნთან ერთად გადამუშავება დაკავშირებულია ე.წ. მსუთავი აირის CO და სათბური ეფექტის აირების CO2 NO2 SO2 ინტენსიურ გამოყოფასთან. ჯამში, ზესტაფონის გამოყოფილი მავნე და ტოქსიკური აირების გამოყოფის მაჩვენებელმა, ძირითადად ნახშირჟანგისა და ნახშირორჟანგის ხარჯზე შესაძლოა მიადწიოს 150-200 ათას

ტონას წელიწადში. იაპონური ზემდღაერი ჰერმეტიკული ღუმელებისაგან განსხვავებით, რომლებიც უფუნქციობის გამო ასევე დემონტირებული იქნა, ძველი სისტემის და ჯერაც მოქმედი ღუმელები არ არიან აღჭურვილი გამოყოფილი აირების ფილტრაციის ან გაუვნებელყოფისათვის აუცილებელი სისტემებით. რაც უმძიმეს მდგომარეობას უქმნის არა მარტო ზესტაფონის, არამედ მის მიმდებარე რაიონებსაც.

ღუმელების ნალექით იწამლება გარემო და მოსახლეობის პირადი მიწის ნაკვეთები და სუარგულები. გოგირდ-წყალბადოვანი ნაერთების ატმოსფერული ემისიის საშუალო წლიური მაჩვენებელი 6-8 ათასი ტონის ფარგლებში მერყეობს;

ოფიციალური მონაცემებითაც კი ზღვრულ დასაშვებ ნორმებს გახსნილი ჟანგბადის ოდენობა აღემატება 2,05-ჯერ, ამონიუმის აზოტის - 3,15-

ექსპლოატაციის პირობების დარღვევების, აფეთქებების, ცხელი კაზმის ამოფრების, ხიდური ამწეების გაუმართაობის და სხვა ტექნიკურ-ორგანიზაციული მიზეზების გამო 2007 წლიდან მნიშვნელოვნად გაუარესდა შრომის პირობები და პირადი უსაფრთხოება. 2007 წლიდან დღემდე ქარხანაში დაიღუპა 5 და დაშავდა და დაინვალიდა 10-მდე ადამიანი;

პრობლემა გადაჭარბებით შესტაფონის მოხაზვალი

საქართველოში ძნელია იპოვო ქალაქი, რომელსაც იმდენი პრობლემა ჰქონდეს, რამდენიც შესტაფონს აქვს.

ვთვლით რომ ყველა არსებული პრობლემა ჩვენი ქალაქისთვის სწორედ რომ ადგილობრივი ხელისუფლების დიდი დანაშაულია. მათი უმოქმედობისა და იმ საკადრო ცვლილების ბრალია, რომელიც ახლანდელმა ადგილობრივმა ხელისუფლებამ დაუფიქრებლად განახორციელა და პასუხად პრობლემების ყოველდღიურად ზრდა მიიღო. დღეს კი ჩვენს ქალაქს პრობლემა სამწუხაროდ არა ერთი და ორი აქვს.

ერთ-ერთ და შეიძლება ითქვას ყველაზე მთავარი პრობლემა, რომელიც სასრაფოდ მოგვარების ნაცვლად დღითიდღე მძიმდება ეკოლოგიაა. ყველაგან და ყველასთან ყოველდღიური თხონისა და მიმართვის უშედეგოდ ცდის გამო, მისი მოგვარება მხოლოდ სასწაულად შეიძლება ჩათვალოს მოსახლეობამ:

შესტაფონი ეკოლოგიურად ყველაზე მეტად დაბინძურებულ ქალაქად ითვლება მთელი საქართველოს მასშტაბით ეკოლოგიურ მდგომარეობაზე ქალაქის გეოგრაფიული მდგომარეობასთან ერთად გავლენას ახდენს ქალაქში თავმოყრილი რამდენიმე ფაქტორიც.

შეიძლება ითქვას, რომ ყველა ოჯახში დღეს ონკოლოგიური დაავადება მძვინვარებს და დღეს თუ არა ხვალ მაინც ამ მძიმე სენის წინააღმდეგ ბრძოლა ყველა ჩვენთვისაა მოგვიწევს.

კიდევ ერთი და მტკიცეული პრობლემა ჩვენი ქალაქისთვის ცემენტის ქარხნის მშენებლობა გახდა, რადგან ფეროშენადნობთა ქარხნისაგან ისედაც დაბინძურებულ ქალაქში, ცემენტის ქარხნის მსგავსი საწარმოების შექმნა და ამით ურთულესი ეკოლოგიური მდგომარეობის კიდევ უფრო დამძიმება მართლაც რომ მოუთმენელია. ბევრი პასუხისმგებელი პირის უმოქმედობა და საკუთარი ინტერესების გამოვლენა ამ ფაქტით კიდევ უფრო თვალნათელი გახდა. მითუმეტეს, რომ ქარხანა რეალურად ლიცენზიის გარეშე შენდება, შ.პ.ს. „ჯანტ“-ის დირექტორის მიერ წამოწყების მოსაწინებლად გაქვადრებული ორმოციოდე ადამიანის დასაქმების ხელშეწყობა, მთელი ქალაქის დაუდების ხარჯზე სხვა რომ არაფერი, უბრალოდ შეურაცხყოფაა შესტაფონელთათვის.

კიდევ ერთი რის გამოც ერთეულების ყურადღების ცენტრში ჩვენი ქალაქი მოექცა საქარის საცდელი სადგურია. მუქნახეობა შესტაფონელთათვის ყოველთვის იყო მნიშვნელოვანი დასაყრდენი არსებობისა

1840 წ. შესტაფონში შექმნილი მუქნახეობა-მეღვინეობის სამეცნიერო ცენტრში 2013 წლამდე ქართული ვაზის ჯიშების უნიკალური ღვინოების ენოთეკა ფუნქციონირებდა, სადაც 1905 წლის ჩამოსხმული ღვინის პირველი ბოთლი ინახება. 2011 წლის ოქტომბერში გილაურის ბრძანებით ეს სამეცნიერო ცენტრი აგრარულ

უნივერსიტეტს შეუერთდა. დღეს ამ უნიკალური კოლექციის ყუთებში ჩალაგება და თბილისში აგრარულ უნივერსიტეტში გადატანა მიმდინარეობს, რაც თავის მხრივ ამ ისტორიული დაწესებულების გაუქმების წინაპირობაა და რაც ყველაზე მთავარია, ამით ცდილობენ გაანადგურონ მეურნეობის ეს ისტორიული დარგი. მუქნახეობა-მეღვინეობის უკუსვლა კი მტკიცეულიად მოქმედებს მოსახლეობაზე. სათუთად მოპყრობილ ვაზს და წლების მანძილზე ნალოლიავე სამეცნიერო ცენტრს ვფიქრობთ სხვაგვარი ყურადღება სჭირდება.

კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი დღემდე გადაუჭრელი საკითხი გაუქმობაა

ახალი ხელისუფლების მიერ გაქვადრებული სიტყვები, რომ სოფლის მეურნეობა აყვავდებოდა, მართლაც მალამოსავით მოეცხო გულზე მოსახლეობას, თუმცა დღემდე ილუზიად რჩება დახმარების მოლოდინი, რადგან უკვე თვეებია ელის ხალხი შეპირებულ კუთვნილ ვაუჩერს, რომლითაც საგანგებო სამუშაოები კარგა ხნის წინ უნდა შეესრულებინათ. დღემდე დაუმუშავებელი აქვს გლეხობის უდიდეს ნაწილს ნაკვეთები, მოლოდინი კი დაუსრულებლად გრძელდება. რატომ მოხდა რომ ზოგმა მიიღო იგი, ზოგი ისე მოლოდინშია? რაზეც რაიონის გამგეობაში დიდიდან სადამომდე თითქმის ყოველდღე მდგომი ათობით ადამიანი უცნაურ და გაურკვეველ პასუხს იღებს, რაც ყველაზე მეტად აღშფოთებას იწვევს ის არის, რომ საკუთარ სკამებზე კარგად მოკალათებული ე.წ. „პასუხისმგებელი პირებს“ სასაცილოდაც არ ჰყოფნით გლეხობის გულისტკივილი. ფაქტია ისიც რომ სიების არჩვის თავდაპირველი მიზენი ყველასათვის ნაცნობი, ძველი ხელისუფლების გადმონაშთი ის რწმუნებულები იყვნენ, რომლებიც დღემდე ერთგულად არიან შეყვარებული ნაციონალურ მოძრაობაზე, მყარად არიან მორგებული ძველ თანამდებობებსა და ამის გამო არაფერს დარდობენ. რაც მთავარია ეს რეალობა კარგად იცოდა თავად შესტაფონის დღევანდელმა ადგილობრივმა ხელისუფლებამ. თუმცა ამის აღმოსაფხვრელად თითიც არაფერს გაუნძრევია. ამ და კიდევ ბევრ მიზეზთან ერთად ხალხის მთავარ აღშფოთებას იწვევს ის რომ ყოველდღიური პრობლემით სავსე მოსახლეობას იმედი გაუცრუა დღევანდელმა ხელისუფლებამ, რადგან ხალხს რეალურად სჭირდება ისეთი ხელისუფალნი, რომლებიც გულთან მიიტანენ მათ სატკავარს.

ვიბრძვით შეძლებისდაგვარად, თუმცა ჯერჯერობით უშედეგოდ. არადა მართლაც ძნელია ამას ვუყუროთ, შესტაფონს კი მართლაც დროულად სჭირდება გადარჩენა.

შესტაფონის გადასარჩენად შპს-ების საინიციატივო ჯგუფი

SOS - საშიშია სიცოცხლისათვის!!! ციფრები უბედურების ზონიდან

დადგენილია, რომ ორგანიზმში მანგანუმის ზარბადად დაგროვებისას იშლება სპერმატოგენეზი და ოოგენეზი, რაც იწვევს რეპროდუქციის პროცესების დარღვევას. (ბუნებრივი აბორტი, მკვდრადშობადობა, სიმახინჯეები და სხვა). ასევე, მანგანუმის წარმოებაში აღინიშნება შემ-დგვი პროფესიული დაავადებების განვითარება: მანგანუმით ქრონიკული ინტოქსიკაცია, მაგანუმისმიერი ბრონქული ასთმა, ასთმური ბრონქიტი, მტვრისმიერი ბრონქიტი - მანგანო-კონიოზი, ვიბრაციული დაავადება, ვიბრომანგანიზმი, სმენის ნევრიტი, ალერგიული დერ-მატიტი და სხვა. ასევე ადგილი აქვს მრავალრიცხოვანი სომატური დაავადებების (გულ-სისხლძარღვთა, საჭმლის მომწელებელი, ენდოკრინული და სხვა) გამოვლენას, რომელიც გარკვეული რისკის ფაქტორს წარმოადგენს პროფესიული დაავადების შემდგომი განვითარებისათვის. შედეგად შესტაფონელ მსრომელთა და მაცხოვრებელთა აბსოლუტური უმრავლესობა დგას ამ კონკრეტული და უმძიმესი დაავადებებით დაავადების ყოველდღიურ-რი რისკის ქვეშ;

გარდა აღნიშნულისა, განსაკუთრებით საყურადღებოა, რომ სამედიცინო სტატისტიკა, რომლის თანახმადაც შესტაფონში ონკოლოგიურ აუდმყოფთა რაოდენობა პროგრესით იზრდება. 2007 წელს შესტაფონში ონკოლოგიური დაავადების 942 შემთხვევა აღრიცხული, 2008 წელს - 1023, 2009 წელს - 1067, 2011 წელს - 1133, 2012 --- ???

ოფიციალური მონაცემებითაც კი, შესტაფონში 100 ათას მოსახლეზე დაავადებულთა მაჩვენებელი 2007 - 2012 წლებში 122,8 %-ით გაიზარდა, მაგრამ ეს ციფრი არაფერია ცალკეულ სპეციფიკურ დაავადებათა ზრდასთან შედარებით.

მხოლოდ ერთი წლის მანძილზე, ანუ 2012 წელს 2011 წელთან შედარებით ზრდამ შეადგინა:

- სუნთქვის ორგანოთა - 135,9
- კანისა და კანქვეშა ქსოვილების - 165,9
- ძვალ-სახსართა სისტემის - 202%
- ინფექციული და პარაზიტული - 218,4
- სისხლის მიმოქცევის სისტემის - 169,9
- სისხლისა და სისხლძარღვი ორგანოების - 176,1
- ნერვული სისტემის - 152,9
- თვალისა და მისი დანამატების - 372,4
- ფსიქიკური აშლილობები - 112,6

ეპროკაში აკრძალული, შესტაფონში - ნებადართული (ფერომაფია - ანფასში)

2012 წლის დასაწყისში, ქარხანაში „ჯეო-ამერიქან ელოის“-ის მენეჯმენტის პირობებში ეკოლოგიური მდგომარეობა დაამძიმა მაროკოდან ტყვიაშემცველი მანგანუმის მადნების შემოტანამ და გამოყენებამ. აღნიშნული საბადოს ექსპლოატაცია ევროპის ქვეყნებში უკვე წლების განმავლობაში აკრძალულია მადანში მანგანუმთან ერთად ტყვიის მაღალი (2%) შემცველობის გამო, მაგრამ ე.წ. „ინვესტორებმა“ არც ეს დაიდეს არაფრად და შესტაფონელთა ჯანმრთელობის ხარჯზე, ფეროშენადნობთა ქარხანაში მაინც გადაამუშავეს 10 ათას ტონამდე მაროკოს მადანი, ტყვიის ჯამური შემცველობით 150-200 ტონა. იმავე მადნებში ფიქსირდებოდა რადიოაქტიური ჯგუფის ლითონის - სტრონციუმის არსებობაც (1%). ამ შემთხვევაში, შესტაფონში გამოიყოფოდა 100 ტონამდე სტრონციუმიც. ცნობილია, რომ ორივე ამ ლითონის მოხვედრა ადამიანის ორგანიზმში წარმოადგენს სიმსივნური დაავადებების პროვოცირების ფაქტორებს;

კონფიდენციალური წყაროები იუწყებოდნენ, რომ შესტაფონში ამ საქმის განმარტების გამო მაროკოს მადანის მორიგი პარტია (35 ათ. ტონა) ფოთის პორტში გადაფორმდა, როგორც სამხრეთ აფრიკის კონცენტრატი და ისე შემოვიდა საქართველოში. მონაცემები სამხრეთ აფრიკიდან შემოტანილი მადნის რაოდენობის (წონის) შესახებ, მართლაც ემთხვევა მაროკოს შეკვეთისას (35 ათ. ტონა).

შესტაფონის გარდა, დაფიქსირდა ფაქტები, როდესაც აღნიშნული მადანი მოტყუებით, კვლავ სამხრეთ აფრიკის მადნის სახელით მიყიდეს რუსთავის მცირე საწარმოებს. შექმნილ გაუსაძლის მდგომარეობას მალევე მოყვა გარდაბნის აზერბაიჯანული მოსახლეობის საპროტესტო აქციები (აქციები გაშუქებული იქნა ტელევიზიებითაც).

ნგრევა გრძელდება!

დატაცება ნონ-სტოპის რეჟიმში ზესტაფონში მიმდინარე პროცესები არ შეიძლება აიხსნას საღი აზრითა და მსჯელობით, ვინაიდან ყველაზე დიდ თავხედობას, უსინდისობას, ბარბაროსობას - აქვს საზღვარი; ის, რაც ზესტაფონში ხდება - არის აბსოლუტური

უსაზღვრობა, ყველა უბედურებისა და არაადამიანური ქცევისა, რომელიც მხოლოდ ველური ბუნების ადამიანს თუ შეუძლია ჩაიდინოს. თავად ამ შოკისმომგვრელ გაუმადლობაზე საინტერესო ის არის, რომ ეს... არ ვიცი რა ვუწოდო მას, ვინც წლების მანძილზე მარცხავს სრულიად საქართველოს, როგორ ვთქვა: ადამიანი?... როგორ ვთქვა - პიროვნება?... მოკლედ, ეს არის - სამადაშვილი, საქართველოს პარლამენტის ოთხეზის (!) წევრი.

პარლამენტარმა, რომელიც ყველა ქვეყანაში ხალხის ინტერესებს იცავს, ერთ დამეში ხუთასი პოლიციელი შეკრიბა, ხუთი ტონა საწვავი დაწვა, ბაზარი და ორასზე მეტი მაღაზია გაასწორა მიწასთან და ულუკმაპუროდ 6 ათასი ოჯახი დატოვა.

ახლა, ამ ნგრევის შემდეგ, რომელიც გრძელდება, დამშეულ ადამიანებს, რომლებსაც უკანასკნელი ლუკმა-პური წაართვა, თავისივე ბაზარში ერეკება, რათა მათთვის ფართების მიქირავებით, კიდევ მათთვის ტყავის გაძრობით ხეირი ნახოს.

„ნაციონალების“ 9 წლიანი ზეობის პირობებში შეიძლება არც არაფერი გამკვირვებოდა, მაგრამ ... ახალი ხელისუფლების დროსაც?? ბატონი სამადაშვილი არა მხოლოდ მოძალადე, არამედ ჩვენი დროის ოსტაბენდერიცაა. მან მოახერხა, რომ რამდენიმე დღის მანძილზე არ დასუფთავებულიყო ამჟამად უკვე ნანგრევებად ქცეული ბაზარი, შემდეგ სურსათის უვნებლობის სამსახური შეუსია, რომელმაც დაუყოვნებლივ დახურა ობიექტი, ხოლო შემდეგ თავისივე ახლად აშენებული ბაზრის დირექტორს ერთ - ერთ ინტერვიუში ათქმევინა, რომ ზესტაფონში „... პირიქითაა ყველაფერი, მაგრამ ვილაცის ინტერესი იყო, ის ბაზარი არ დახურულიყო და ხალხს აგვიტანდნენ“ - აი, ასე! ბატონი სამადაშვილი, უფრო მეტად კი მისი მფარველები, არა მხოლოდ მოძალადე მაფიოზები არიან, ისინი გაქნილი აფერისტები, უსირცხვილო მატყუარები და პოლიტიკური დემაგოგებიც ბრძანდებიან. მათგან ათასობით გაუბედურებულს - ვილაცისგან გაგიჟებულს უწოდებენ! ეს ადამიანები საშიშნი არიან არა მხოლოდ გასაცოდავებული ზესტაფონელებისთვის, არამედ თავად სახელმწიფოსთვისაც კი. ამიტომაც ხელისუფლებამ ადეკვატური ზომები დროულად უნდა მიიღოს მათ წინააღმდეგ.

„ნაციონალური მოძრაობის“ ხანაშიც კი ვერ მოახერხა სამადაშვილმა ხალხისთვის წლებით ნაშრომი ასე ცინიკურად დაემხო თავზე, ახლა კი, ეს უპრობლემოდ შეძლო. ზესტაფონში ფერომაფიის პარპაშისა და ხელისუფლების უნიათობის ფონზე

თუ რაიმე შეიცვალა, მხოლოდ უარესობისაკენ. მერაბ სამადაშვილია ზესტაფონის გამგებელიც, პოლიციის უფროსიც, საკრებულოს თავმჯდომარეც და ნებისმიერი თანამდებობის მფლობელი. ამ კაცს წინ ვერაფერს უდგება ერთ დღეში მიწასთან გაასწორა ათასობით ადამიანის უზარმაზარი ქონება. მიუხედავად იმისა, 7 მლრდ დოლარი იშოვა „ფეროში“ სილიკონის ქერქების გადამუშავებით და ქვლა ყველაფერს აკეთებს დარჩენილი ერთი მილიარდის ღირებულების მისათვისებლად.

ყველაფერი ეს ტექნიკური უნივერსიტეტის სპეციალისტებმა დაიანგარიშეს.

1992 წლიდან ქვეყანის ამ გვეგამს - ჯერ მხედრონელი იყო, მერე შევარდნაძის მთვრობაში გამონახა ხალხი, მისი პარლამენტის ვიცე-სპიკერიც გახდა, „ნაციონალ-ბასთანაც“ მოახერხა საჭირო კონტაქტების დამყარება, ქვლა არც „ქართულ ოცნებასთან“ უჭირს ურთიერთობა. რაც გააკეთა, იმას ვერ

შეძლებდა ხელისუფლების მხარდაჭერის გარეშე. ყველაფერს თავი დაჟანგო, ხუთასი პოლიციელის მიყვანა შსს მინისტრის ნებართვის გარეშე, სარეზერვოდ კიდევ „სპეცნაზის“ მობილიზებაც, შეუძლებელია უადრესად გავლენიანი ფიგურების გარეშე. ამიტომაც ვფიქრობ, ზესტაფონში სრული კოაბიტაციაა, გადაბმულები არიან ძველი და ახალი ხელისუფლების წარმომადგენლები, ხალხი კი არავის ახსოვს, დეპუტატსაც კი.

ვიდრე დეპუტატი გახდებოდა, გოგი ქავთარაძე ამბობდა, როგორც გველს არ ჩამოვართმევ ხელს, ისე არცმერაბ სამადაშვილსო. როგორც ჩანს გადაიფიქრა. არიან ადამიანები, რომლებმაც ერთად მოქიფვეც კი ნახეს. ისე ჩანს, მთავარი პროკურორის მოადგილესთან, ლაშა ნაცვლიშვილთან და პრემიერის მრჩეველთან, გია ხუხაშვილთანაც დაალაგა ურთიერთობა და ამიტომაც მას არაფერს ერჩიან. ეს მაშინ, როცა ბატონი მერაბი და მისი ძმა ომარი სხვის ქონებას კი არ უნდა ანგრევდნენ, როგორც კრიმინალები, ციხეში უნდა ისხდნენ. 7 მილიარდის ქონება არც ერთი სხვა რეგიონიდან არ არის გატანილი და ეს ყველაფერი უკანონოდ გააკეთა. უკანონოს იმიტომ ვამბობ, რომ 2003 წელს გარემოს დაცვის სამინისტრომ მისცა ერთწლიანი ლიცენზია ნარჩენების მოპოვებაზე, მან კი ერთიანს ნულს მიუშვა გვერდით. ისე, მიკვირს, ვე როგორ მოახერხა, აბსოლუტური უვიცია და ათამდე თვლაც თუ ეცოდინებოდა, არ მეგონა. ეს ერთადერთი დანაშაული არ არის, რაც მან ჩაიდინა.

არაერთი ფინანსური დანაშაულის თაობაზე ორჯერ შევხვდი ქვეყნის მთავარ პროკურორს. იმედი მომეცა - ვიფიქრე გვეშველა - თქო. მაგრამ მწარედ შევცდი. ამის შემდეგ დამემხო თავზე ბაზარი, ათი მილიონიანი ქონება, ორას ორმოცდაათი ათასი ლარის საკუთარი ფული მქონდა ჩადებული.

ჩვენი მეგობარი და თანამებრძოლი ამ საქმეში, ზესტაფონის პატრიოტი კაცი

ნოდარ ცხადაძე 26 მაისს დაიღუპა, ამითან ომს გადაჰყვა კაცი, და ამის შემდეგ მის როლს, ქალბატონ მაყვალა ცხადაძეს მაღაზია რომ დაუნგრევეს, იმ დამით სცემეს კიდევ ისე, რომ ქალი საავადმყოფოში იწვა. იმისათვის შეეწირა ჩვენი მეგობარი საერთო საქმეს, რომ ისევე „ნაციონალობას“ და სამადაშვილს ეპარპაშათ? სამადაშვილი აისბერგის ხილული ნაწილია მხოლოდ. ათი იმდენი ჩამალულია „ნაციონალური“ და „ოცნების“ ხელისუფლების კორიდორებში. აბა, 7 მილიარდს მარტოს ნამდვილად არ შეაჭმევდნენ: პავლე კუბლაშვილი რომ აფათურებდა ამ ბიზნესში ხელს და სერიოზულ ფულსაც შოულობდა, ეს ნამდვილად ვიცი. თავად მიხეილ სააკაშვილის ოჯახი ჰყავდა წილში სამადაშვილს.

მას ხუთი ფირმა აქვს ზესტაფონში დარეგისტრირებული. ერთ-ერთია „ეკომეტალი“. ამ ფირმის 55% სააკაშვილის სიდედრისა და სიმამრის სახელზე იყო გაფორმებული. ეს ამბავი რომ არ გახმაურებულიყო, სამადაშვილმა თითქოს 2,5 მილიარდ დოლარად შეისყიდა აღნიშნული 55% და ფირმის 100%-იანი მფლობელი გახდა. თუ სამადაშვილმა მართლა მოაგვარა საქმეები, ძველი და ახალი ხელისუფლების უმადლეს ეშელონებში, გამოდის ბიძინა ივანიშვილის გარდა პატრონი არ გვეყავს. ისიც იმ შემთხვევაში, რაც მოხდა, თუ აქამდე არ გაუგია.

ამიტომაც ვიწვევთ ბატონ ბიძინას ჩვენს დიდ შეკრებაზე. იმედი, ჩამობრძანდება, მოგვისმენს, შეისმენს... ზესტაფონში დღეს ბევრად უარესი მდგომარეობაა, ვიდრე „ნაცივის“ დროს იყო.

თავს არავის ვამადლით, მაგრამ გადავყვებით ხალხი ამ ხელისუფლების მოყვანას და ცოტა მართალი ხალხისკენაც რომ მოიხედოს, აღარ არის დრო?

ჩემს წერილს „ნგრევა გრძელდება“ რომ ვუწოდებ, ერთ კონკრეტულ შენობაზე არ მოგახსენებთ. შეიძლება, არც ერთ კონკრეტულ ქალაქზე. ქვეყნის ნგრევა, ქვეყნის მარცვა, ქვეყნის გაუბედურება გრძელდება, ბატონებო!

მაფიოზი რომ ოთხჯერ გადაუტატდება - ნგრევა არ არის?

მაფიოზი რომ ხუთას პოლიციელს და კიდევ სპეცრაზმს მინისტრის თანხმობის გარეშე შეკრებს - ნგრევა არ არის?

მაფიოზი რომ ხალხის გულიან სიტყვას, ხალხის გაგიჟებას უწოდებს - ნგრევა არ არის?

ლირიული გადახვევა (შეიძლება უადგილო, მაგრამ მაინც):

70-იან წლებში დიდი ქარიანობა ყოფილა იმერეთში. სულ წაუღია სახურავები, ნათესები... საქართველოს მაშინდელ ხელმძღვანელს, ვასილ მჭავანაძეს მოუკითხავს - რა მდგომარეობააო? ქუთაისიდან პასუხისმგებელ მორიგეს სულ დაწვრილებით მოუხსენებია ყოველივე, ბოლოს კი დაუმთავრებია: „ქუთაისის ნგრევა გრძელდებაო“. გულგამსკლარი ვასილ პავლოვიჩი სასწრაფოდ ჩამჯდარა მანქანაში და ორიოდ საათში იმერეთში გაჩენილა...

თემურ კაპანაძე

მაფიოზ მერაბ და ომარ სამადაშვილს ყოველთვის პოლიცია და პროკურატურა იცავდა და დღესაც ასე ხდება

